

**בש"פ 7630/16 - מדינת ישראל, רביב דרוקר, חדשות 10 בע"מ נגד רביב
דרוקר, עידו תמרי, המשיבים, בש"פ 7908/16: ניסים חדאד, מדינת
ישראל, ניסים חדאד**

בבית המשפט העליון

**בש"פ 7630/16
בש"פ 7908/16**

כבוד השופט ס' ג'וברاء
כבוד השופט י' עמיית
כבוד השופט מ' מזוז

לפני:
המערערת
בבש"פ 7630/16:
המערערים
בבש"פ 7908/16

מדינת ישראל
1. רביב דרוקר
2. חדשות 10 בע"מ

נ ג ז

1. רביב דרוקר
בבש"פ 7630/16:
המשיבים
2. עידו תמרי
3. ניסים חדאד
1. מדינת ישראל
2. ניסים חדאד
בבש"פ 7908/16:
המשיבים

ערעורים על החלטת בית המשפט המוחז בטל אביב-יפו
ימים 22.9.2016 ב- תפ"ח 52781-02-12, אשר ניתנה
על ידי כב' השופטים ש' דותן, ש' שוחט ו- ד"ר ד'
אבניאלי

תאריך הישיבה:
כ"א בכסלו התשע"ז (21.12.2016)

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין | כל הזכויות שמורות לאתר

עו"ד רחל זוארץ-לו; עו"ד איתמר גלבזיש
עו"ד יונתן ברמן

בשם המערערת
בבש"פ 7630/16
והמשיב 1
בבש"פ 7908/16:
בשם המערערם
בבש"פ 7908/16
והמשיבם
בבש"פ 7630/16:

עו"ד יורם שפטל; עו"ד עינת גלוסר

בשם המשיב 3
בבש"פ 7630/16
והמשיב 2
בבש"פ 7908/16:

פסק דין

השופט מ' מזו:

1. לפנינו שני ערעורים, ערעור המדינה מזה וערעור חברת חדשות 10 בע"מ (להלן: חדשות 10) מזה, על החלטת בית המשפט המחוזי מיום 22.9.2016, שענינה בהיקף איסור הפרסום על פרוטוקול הדיון כתוב ועל הקלטות הדיונים בהליך הפלילי שנוהל נגד מר ניסים חדאד (להלן: חדאד) בחשד לביצוע עבירה בגין בקטין (תפ"ח 52781-02-12).

2. חדאד הואשם בביצוע מעשה מגונה במבנה של בית זוגו, פועל בן שנה וחצי, בעת שהוא נתן תחת השגחתו בחדר הקשר במבנה מגוריו. בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטים ש' דותן, ש' שוחט, ד' אבנייאל) הרשיע את חדאד במעשה (פסק דין מיום 27.11.2013), אך ערעורו לבית המשפט העליון, אשר נידון לפני המותב דנן, התקבל ברוב דעתות והוא זוכה מחמת הספק (ע"פ 2697/14, פסק דין מיום 6.9.2016).

3. בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי לפי סעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: החוק או חוק בתי המשפט) התקיימו הדיונים בתיק בדლתיים סגורות. בתום ההליך בבית המשפט ביקש בקשה חדשות 10 להתריר את פרסום של הפרוטוקול והקלטות של כמה מן העדויות שנשמעו במסגרת ההליך לצורך כתבתת תחקיר שתשודר במסגרת תכנית "המקורה" בערוץ 10. בית המשפט דחה את הבקשה, בין היתר נוכח הפגיעה בפרטיותם של הקטין ואמו, החשש כי חשיפת העדויות תרתיע עדים פוטנציאליים מלמסור עדות חופשית, וכן החשש להשפעה על הליך הערעור, שהוא תלוי ועומד באותה עת לפני בית משפט זה (החלטה מיום 7.12.2015). בבקשת רשות לערער על החלטה זו נדחתה בהחלטתי מיום 6.1.2016 (בש"פ 123/16).

4. לאחר שנשלם הליך הערעור, הגישה חדשות 10 לבית המשפט המחוזי בקשה נוספת להתריר את פרסום הפרוטוקול הכתוב וקלטות השמע המתעדות את העדויות של הנאשם, חוקר המשטרה, ד"ר זיצב אשר העיד מטעם המכון לרפואה משפטית, אמו של הפעוט, מנהל האחזקה והשכנה.

5. בית המשפט התיר לפרסם את הפרוטוקול הכתוב של עדויותיהם של הנאשם, חוקר המשטרה וד"ר זיצב,

בכפוף להסתרת כל פרט שיש בו להביא לזרוי הקטין או בני משפחתו, אך דחה את הבקשה לפרסום את פרוטוקול עדויות האם, מנהל האחזקה והשכנה. כן דחה בית המשפט את הבקשה לפרסום את קלטות השמע המתעדות את העדויות המבוקשות כולם.

בית המשפט נימק את החלטתו בכך כי אמן נקודת המוצא היא שהדיםם בבתי המשפט הם פומביים, ואולם אל מול עקרון פומביות הדיון עומדות זכויותיהם של הקטין,ammo ועדים נוספים, אשר להגנתם התקיימים הדיון בדלתים סגורות בהתאם להוראת סעיפים 68(ב)(4) ו-(5) לחוק בתי המשפט. בית המשפט קבע כי אין להתריר את פרסום עדות האם, אשר הייתה עדות סוערת ורווית רגשות וככללה פרטים אינטימיים ורגשיים, וחשיפתה עלולה להביא לחשיפת זהותה וזהות הקטין ולפגעה בפרטיותם ובכבדם. אשר לעדויות השכנה ומנהל האחזקה, נקבע שאף הם, כמו האם, העידו ביודעם שהدين חסוי ולפיכך חשיפת עדויותיהם עלולה לפגוע בפרטיותם. כן נקבע כי חשיפת העדויות במקרה זה עלולה להרטיע עדים פוטנציאליים במקרים אחרים מלמסור עדות שעלולה להיחשף בפני כל.

אשר לקלטות השמע, בית המשפט קבע כי ככל אין להתריר פרסום הקלטות מדיני בית המשפט, למעט במקרים חריגים בהם יש חשיבות מיוחדת בפרסום ולשם הגשתה תכלית זו אין די בפרוטוקול הכתוב. חשיבות מיוחדת כזו לא הוצאה במקרה דן. בית המשפט הפנה לדוח "הועדה לבחינת הפתיחה של בתי המשפט בישראל לתקורת אלكتروונית" (להלן: הועדה הציבורית), בו פורטו השלכות השליליות האפשריות לשידור בתקורת של דין מבית המשפט, ובן השפעה על אופן התנהלות הדינים והתנהגות המשתתפים בהם באופן שיסכן את טוהר ההליך השיפוטי ויעצם את הפגיעה בפרטיות המעורבים בו מעבר לנדרש.

6. על החלטה זו הוגש שני העורורים שלפנינו, האחד מטעם המדינה והשני מטעם חדשות 10. ביום 7.11.2016 הורה השופט ס' ג'ובראן כי העורורים ידונו ביחד במאוחذ לפני מותב השופטים אשר דין בערעוו של חדוד, והדין לפנינו התקיים ביום 21.12.2016.

ערעור המדינה (בש"פ 7630/16)

7. המדינה ממקצת ערעורה בשניים: ראשית, נגד אי קביעת מגנון ביצוע אשר יבטיח קיום הסיג שנקבע בהחלטת בית המשפט קמא לפיו פרסום הפרוטוקולים שהותרו יעשה תוך הימנעות מפרסום כל פרט שיbia לזרוי של הקטין או בני משפחתו. לטענת המדינה, ללא קביעת מגנון כאמור, קיים חשש ממש כי פרטים כאלה יפורסםו, אף בשגגה, ולא ניתן יהיה להשיב את הגלגל לאחר. המדינה מבקשת כי היא זו שתבחן את הפרוטוקולים ותשחרר את הקטעים שמחיקתם ממחייבות לדעתה מהחלטת בית המשפט, תוך הסתרת תוכן הקטעים שיושברו גם חדשות 10. שנית, טענת המדינה נגד התרת פרסום המלא של פרוטוקול עדותו של הנאשם (חדוד) - שככללה תיאור מפורט בדבר הircותו עם amo של הפעוט ופרטים אינטימיים ביחסו עמה - מבלי להורות על הסרת פרסום של החלקים מהעדות הפוגעים בפרטיות amo של הפעוט.

8. בתגובה לערעור המדינה ובדין לפנינו הודיעה חדשות 10, כי היא מוכנה להרחיבת הסיג שקבע בית המשפט לגבי פרסום הפרוטוקולים שהותרו באופן שייאסר פרסום גם של כל דבר הפוגע בפרטיות האם, וכי אין בכוונתה לחסוף פרטים שיזרו את המעורבים בפרשה שלא זהה עד כה, וכי בכוונתה להימנע מפרסום החלקים בעדויות אשר יפגעו בצדעת הפרט של מי מהם. אשר לבקשת המדינה לקביעת מגנון ביצוע, נטען כי המדינה הציגה טיעון זה באופן כללי

עמוד 3

וערטילאי, וכי אין לשנות מן הפרקטיקה בה בית המשפט קובע איסור על פרסום פרטיים מזהים בלבד לקבוע גורם קונקרטי שיקבע אלו הם החלקים שיוסרו מן הפרוטוקול, וחזקת על חדשות 10 כי תפעל דין ולא תפר את איסור הפרסום בשידוריה.

9. חדוד הביע התנגדות לערעור המדינה. בטיעונים בכתב ובדין לפניו נטען מטעמו, כי אין להידרש לערעור משפטענות בו הוצגו בעלמא, שלא להציג על קטעים בעדויות אשר פרסומם יביא לזיוהי הקטין והאם ולפגעה בפרטיותם, וכן כל פירוט באשר למנגנון הפיקוח הנדרש לטענת המדינה. לדידו, חזקה על חדשות 10 כי פרסומו את הדברים תוך הקפדה על האיסור לפרסום כל פרט שיזהה את הקטין ומשפחתו ללא צורך במנגנון פיקוח צזה או אחר.

ערעור חדשות 10 (בש"פ 7908/16)

10. חדשות 10 טוענת בערעורנה נגד ההחלטה שלא להתר לפרסם את הפרוטוקול הכתוב של עדויות האם, השכנה ומנהל האחזקה, וכן נגד ההחלטה שלא להתר לפרסם את קללות השמע של מכלול העדויות שביקשה לפרסם, וכל הפחות של העדויות שאושר פרסום הפרוטוקול הכתוב המתעד אותן (עדויות הנאשם, חוקרי המשטרה וד"ר זיצבר). טוענתה, בית המשפט שגה באיזון שערך בין עקרון פומביות הדיון זכות הציבור לדעת לגבי האינטרסים האחרים שעל הפרק, ובשים לב לפסיקה לפיה לעקרון פומביות הדיון מעמד בכורה וכי יש לנוהג צמצום בחרים לו, היה על בית המשפט לבחון חלופות שפיגעתם בפומביות הדיון פחותה ולא להורות על איסור פרסום גורף של קללות השמע.

לענין עדות האם טוענת חדשות 10, כי ניתן לפרסם את פרוטוקול העדות הכתוב או את העדות המוקלטת באופן שימנע את זיהויו של האם. נטען כי בית המשפט שגה בכך שלא בבחן חלופות מידתיות יותר לאיסור פרסום גורף של עדותה, כגון השחרת חלקים מן הפרוטוקול, אי פרסום כל פרט שעלול להביא לזיוהי ועיות הקול בהקלטה. נטען כי האם עצמה התראיינה בכל התקשורת תוך הסתרת פניה ועיות קולה, ולפיכך אין קושי בשידור עדותה תוך נקיטת אמצעי הסתרה דומים. בדיון לפני הוסיפה חדשות 10, כי רצון הנאשם לטהר את שמו אינו אף אינטרס שלו כי אם אינטרס ציבורי.

אשר לעדות מנהל האחזקה והשכנה טוענת לפגיעה בפרטיותם ולהרתעת עדים פוטנציאליים אחרים היא שגיה, שכן סעיפים 68(ב)(4) ו-(5) לחוק נועד להגן על קטין ועל מתלוון בעבירות מין ולא על העדים האחרים. החלטת בית משפט קמא לקיים את הדיון בדلتיהם סגורות כלל לא נשוכה על העילה הנוגעת להרתעת עדים, הקבועה בסעיף 68(ב)(7) לחוק, אשר מתייחסת למקרים בהם העד מאווים על-ידי הנוכחים בעולם. קבלת טענה כזו ממשעה איסור פרסום שגרתי לעדויות בהליך הפלילי וריקון עקרון הפומביות מתוקן. עצם סגירת הדלתים אין ממשמעו איסור פרסום כולל אלא יש לבחון האם התכלית בgenesis התקנים הדיון בדلتיהם סגורות עודנה מתקיימת. בדיון לפני הוסיפה חדשות 10 הסכמתה שלא לפרסם את שם השכנה ומנהל האחזקה, ככל שיותר לה לפרסם את עדויותיהם.

חדשות 10 מוסיפה וטענת, כי הקביעה הגורפת לפיה אין לפרסם את קללות השמע למעט במקרים חריגים אינה עולה בקנה אחד עם ההחלטה בע"פ 4430/14 חדשות 10 בע"מ נ' פלונית (6.9.2015) (להלן: ענין פלונית), לענין פרסום הקלטה מחקירה. כן נטען כי המלצות הוועדה הציבורית אשר עסקה בפתחה בתיק המשפט לסייע אין רלוונטיות כיוון שלא הריסיקור כולל ובلتוי מבוקר כהרי הבאת הליך קונקרטי שהסתems לדיית הציבור לאחר שסוגית

פרסומו נבחנה לגוף הדברים. לתקשות תפקיד מרכזî בהבאת מידע אודiot ההליך השיפוטי לידי הציבור, ומתן מלאו המידע האותנטי לאפשר לציבור לגבות עמדתו כלפי משפטו של חdad, שלא מללא הזכוי בערעור היה מרצה עונש מסר ממשן לאחר שהושע בבית המשפט המחויז על אף מחדלי חקירה חמורות בהתנהלות המשטרה וסוגיות נוספות שambahן ש考场 החקירה לעורר.

11. Chdad תמרק בערעורו של חדשות 10. לדידו, פרסום העדויות נחוץ להגנה על שם הטוב נוכח המשע התקשותי שמנהלה נגדו אם הפעוט, במסגרתו גם יתרה למשעה על הגנת פרטיותה. אשר לעדויות האחרות, פרסום אינו הכרוך בפגיעה בפרטיות יש לפרסמן בקורס של העדים, על מנת לחסוך את מחדלי החקירה ואת עדויות המומחה שתמכו בגרסתו.

12. בתגובה לערעור חדשות 10 טוענת המדינה כי אין מקום להטעב בהחלטה שלא להתריר פרסום עדות אמו של הפעוט. האם היא המתלוונת בתיק ועדותה הייתה קשה, כואבת או אינטימית. האם היא בעלת החיסין וסיגרת הדלתיים נועדה להגן עליה. עדות מתלוונת בעבירות מין היא קשה מאוד וכל פריצה של החיסין עלולה לפגוע בנכונות של נפגעות להתлонן ולהיעיד. לצד עקרון פומביות הדיון קבע החוקק חריגים שתכליתם להגן על קטינים ועל קרובנותם בעבירות מין. בסוד הגנה זו עומדים הן שיקולים הנוגעים לפרט - החשש מזיהוי הקורבן, משפחתו ופגיעה בפרטיהם, והן שיקולים הנוגעים לכלל - החשש שפרסום העדות ירתיע מטלוננים פוטנציאליים מהיעיד ויסכל את המאבק בעבירות מין. כן הופיפה המדינה כי אין די בהסתתרת פרטים בדבר עיסוקה ומקום מגורייה של האם, שכן זהותה עלולה להיחשף אף דרך הסגנון והאופן בו נמסרה העדות. אשר לראיונות שנဏנה האם בתקשות, נטען כי אין דין עדות כדי ראיון בתקשות, שכן עד בבית משפט מחויב להיעיד ולהסביר לכל שאלה, בעוד מרואין יכול להחליט על אלו שאלות להסביר וכי צוין כי גdam התראיין לא פעם באמצעות התקשות, וכי אין מדובר בזעקה אסיר לחפותו שהרי ערעורו של Chdad התקבל והוא כוון בן חורין.

אשר לעדויות מנהל האחזקה והשכנה טוענת המדינה, כי בדיון הבוחן בית המשפט בין עדויות אנשי מרות ובעלי תפוקיד, שהיעדו מתוקף תפקידם, לבין עדות אנשים מן השורה. עדים אלה העידו בדლתיים סגורות ולא היו מודעים לאפשרות חשיפת עדותם. אחד מהם אף מסר לפרקטיות כי הוא מתנגד באופן נחרץ לפרסום פרוטוקול עדותם עקב רצונו להמשיך בשגרת חייו. עם זאת, בדיון לפניינו ציינה באות כוח המדינה כי היא מודעת לחולשה היחסית של התנגדות המדינה לחשיפת הפרוטוקולים של עדויות אלה.

אשר לפרסום קלטות השמע, לטענת המדינה אין מקום להטעב בקביעה כי אין להתריר, בכלל, פרסום קלטות שמע של עדויות בבית משפט, למעט מקרים חריגים בהם יש לפרסום האותנטי חשיבות עניינית מיוחדת. המדינה מפנה לסעיף 7(ב) לחוק בתי המשפט האוסר על צילום באולם בית המשפט ופרסום הצללים, וכן למסקנות הוועדה הציבורית, אשר המליצה לאמץ הסדר ניסיוני מוגבל של סיקור אלקטרוני בבתי המשפט, בהליך בג"ץ בלבד, נכון להישך לששלכות שליליות על התנהלות הדיון השיפוטי. זכות הציבור לדעת ולבקר את ההליך השיפוטי יכולה לבוא על סיקור העדויות מהפרוטוקול הכתוב והחלטות בית המשפט ואין הכרח שהציבור ישמע את העדים בקורס, במועד החסוך והקשה של מסירת עדות וחקירה נגידית.

דין והכרעה

13. אחר עין בדברים הגעתי לכל מסקנה, כי דין שני הערעורם להתקבל באופן חלקו, באופן ומהטומים שיפורתו להלן.

כללי: עקרון פומביות הדיון ואיזומו עם אינטראסים אחרים

14. עקרון פומביות הדיון הוא עקרון חוקי יסודי בשיטتنا. הוא מעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה ובסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט. בסוד העקרון עומדות כמה תכליות עיקריות: פומביות הדיונים מgesima את זכות הציבור לדעת ואת חופש הביטוי וחופש העיתונות; ניהול דיוני בתי המשפט בפומבי וסיקורם בקשרו של ציבור ציבורית על התנהלות הרשות השופטת וכן רשותות ציבוריות ואייש הציבור המתדיינים לפניה, כמו גם ליבון גלו' של העניים העומדים על סדר יומה של החברה, כל אלה אבני יסוד במשפט הדמוקרטי. בכך אף נוצרת הרתעה כלפי הרשותות הציבוריות ומתחזק אמון הציבור בהן. הדיון הפומבי מבטיח גם את תקינות ההליך השיפוטי ומונע הכרעה הכרוכה במשואה פנים ודעה מוקדמת, ובכך מקדם הוא עשיית צדק ומחזק את אמון הציבור בבתי המשפט (בש"פ 4814/05 ביטאר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (26.7.2005); בש"פ 8698/05 אゾלאי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (19.10.2005) (להלן: עניין אゾלאי); ע"פ 11793/05 חברת החדשנות הישראלית בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקאות 13, 37-36 (5.4.2006) (להלן: עניין חברת החדשנות הישראלית); ע"פ 10733/08 גולדבלט נ' מדינת ישראל, פסקה 153 (17.2.2011) (להלן: עניין גולדבלט); בש"פ 5759/04 תורגמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 658, 662 (2004) (להלן: עניין תורגמן)).

15. ברם, עקרון פומביות הדיון, כמו עקרונות יסוד חשובים אחרים, אינו עקרון מוחלט אלא יחסי. הוא עשוי לפגוע מפני זכויות אינטראסים חשובים אחרים. סעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה מורה כי "בית המשפט ידון בפומבי, זולת אם נקבע אחרת בחוק או אם בית המשפט הורה אחרת לפי חוק". וכן, בשורה של חוקים קבע המחוקק חיריגים קונקרטיים בהם יתקיים הדיון בדשלטים סגורות, ובهم דיןיהם בענייני משפחה, אימוץ, כשרות ואפוטרופסות,Uberinot נוער, אזרחות ועוד. ובסעיף 68 לחוק בתי המשפט, לצד הקביעה הכללית כי "בית משפט ידון בפומבי", קבע המחוקק רשיימה ארוכה של אינטראסים בעלי חשיבות ציבורית שלשם הגנתם מסור לבית המשפט שיקול דעת להוראות כי הדיון יתקיים בדשלטים סגורות, ובهم שמירה על בטחון המדינה או יחסיו החוץ שלה, הגנה על עניינים של קטין או חסר ישע, של מתלוון או נאשם בעבירה מין, של עד החושש להעיד בפומבי ועוד. בכך סייג המחוקק את עקרון הפומביות במהלך ניהול המשפט לטובת הגנה על אינטראסים ציבוריים ופרטיים בעלי חשיבות.

16. אשר לשלב שלאחר תום המשפט קובל סעיף 70 לחוק בתי המשפט, כי פרסום אודוט דין שהתנהל בדשלטים סגורות טעון רשות בית המשפט. עצם סגירת הדשלטים אין משמעה איסור פרסום גורף אף בתום הדיון. בכך שונה האיזון הנערך טרם שנשמעו העדויות זהה הנערך בדיעד, אחר שמנוחות לפני בית המשפט העדויות וניתן לבחון אותן לפחות בין מכלול השיקולים ולהתיר או לאסור את הפרסום (רע"א 382/16 יהל נ' פקיד שומה תל אביב 4, פסקאות 12-10 (13.7.2016),להלן: עניין יהל)).

המגמה בפסקתו של בית משפט זה הינה להתרת הפרסום בשלב שלאחר תום המשפט וצמצום בחיריגים לו, ואף מקום שקבעה הצדקה להגביל את הפרסום - יש להגבילו אך במידה המתחייבת (ע"א 5185/93 הייעץ המשפטי לממשלה נ' מרים, פסקה 25, פ"ד מט(1) 318 (1995); ע"א 2800/97 ליפсон נ' גהה, פ"ד נג(3) 715 (1999); עניין תורגמן, פסקה 12; עניין חברת החדשנות הישראלית, פסקה 16; בש"פ 3031/11 בן דוד נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (9.9.2015); ע"פ 2137/14 הוצאה עיתון הארץ בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (10.4.2014)). בית המשפט יבחן

תחילת האם התכליות בגינה הורה על סגירת הדלתים עומדת בעינה אף לאחר שמייעת המשפט (ענין אゾלאי, בעמ' 174; ענין יהל, פסקה 11; ענין חברת החדשות הישראלית, פסקה 22). ככל שאמנם כך הוא, יערוך אישון בין מכלול השיקולים והאינטרסים של הפרק בעניין שלנו, ומקום שימצא כי יש להגביל את הפרטום יבחן האם ניתן להתייחס חלקיים, או בסיגים ותנאים שיקבע.

17. בעניינו מדובר במשפט שעוניינו עבירות בגין חמורה בקטין (פעוות), ובהתאם לכך הורה בית המשפט - בצדקה, ועל כן אין חולק - על ניהול המשפט בדلتים סגורות, על יסוד הוראת סעיפים 68(ב)(4) ו-(5) לחוק, לצורך הגנה על עוניינו של קטין וכן לשם הגנה על מתלוון בעבירות בגין, ולאחר בין מכלול השיקולים כאמור בדلتים סגורות, יש לבחון האם הצורך בהגנה על הפעוות ואמו עומדים בעינו, והאינטרסים הציבוריים והפרטיים של הפרק. על אף אחת מונחים עקרון פומביות הדיון זכות הציבור לדעת ולבקש את ההליך המשפטי כאמור (ענין חברת החדשות הישראלית, פסקאות 36-37; ע"פ 8225/12 חב' פלונית בע"מ נ' פלוני, פסקה 10 (24.2.2013)), ועל הקף השניה מונחים זכותם של הפעוות ואמו לפרטיות ולצנעת חייהם (סעיף 7(א) לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו; ענין חברת החדשות הישראלית, פסקה 30), כמו גם האינטרס הציבורי הכללי שלא להרטיע מתלוונים בעבירות בגין מלהתלוון ומלהuid (ענין חברת החדשות הישראלית, פסקה 24; ענין אゾלאי, פסקאות 8-9).

18. על רקע תשתיית נורמטיבית זו אפנה לבחון את המבוקש בערעוריהם שלנו.

א. עדות חדא

19. בית המשפט קמא הтир כאמור את פרטום עדות חדא (יחד עם עדויות ד"ר זייצב וחוקר המשטרה), בסיג שלא יפרוט כל פרט שיש בו להביא לזיהוי הפעוות או בני משפטו. המדינה ביקשה בערעורה להורות כי התייר לפרטום עדות חדא יסיג באופן שלא יוכל גם על קטיעים שיש בהם ממשום פגעה בפרטיות אם הפעוות. כמוון לעיל, חדשות 10 נתנה הסכמה להוספת סיג זה ובכך בא ענין זה על פתרונו.

ב. עדות השכנה ומנהל האחזקה

20. אני סבור כי יש טעם טוב הצדיק לחסוט את פרוטוקול עדויותיהם של מנהל האחזקה והשכנה, ולמעשה גם באת כוח המדינה, בהגנותה, הودתה ב"חולשה היחסית" של התנגדותה בנוגע לעדויות אלה.

21. החוק מכיר באמנים במצבים בהם קיימים אינטראס ראוי גם לחיסוי עדותו של עד. סעיף 68(ב)(7) לחוק מסמיך את בית המשפט להורות על שמייעת עדות בדلتים סגורות אם "הדיון הפומבי עלול להרטיע עד מלהuid עדות חופשית או מלהuid כלל". הצורך בשמייעת עדות עד בדلتים סגורות עשוי להתעורר גם בגין החלופות האחרות של סעיף 68(ב) כגון לשם הגנת עניינים של קטין, מתלוון או נאשם ואף לשם שמירת על אינטראס ציבוריים כלליים - ביטחון המדינה וחיסוי החוץ שלו ועוד (השו גם סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חדשם), תס"ב-2002 (להלן: חוק חקירת חדשם), האוסר פרסום קלטות תיעוד חקירת משטרת, אשר חל לא רק על חקירת הנאשם אלא גם על נחקרים אחרים (ענין זדורוב, פסקה 2; ע"פ 10994/08 מדינת ישראל נ' רון תורג'מן (14.5.2009), להלן: ענין רון תורג'מן)). ואולם, בעניינו ההחלטה על שמייעת העדויות במשפט לא נעשתה מכוח הוראת סעיף 68(ב)(7), ואף לא הוצאה כל עילה

המתיחסת לעדותם של מנהל האחזקה והשכנה שיש בה כדי להצדיק את חיסוי עדויותיהם.

22. אכן, חדשות 10 נתפסה לכלל טוות בטענותה כי הרתעת עדים תשקל אך מקום שהעילה לקיים הדיון בדילתיים סגורות הייתה הוראת סעיף 68(ב)(7) לחוק הנזכרת לעיל. הצורך לשמעו עדות עד בדילתיים סגורות אכן עשוי להטעור גם בגין עלות אחרות של סעיף 68 לחוק, כמו כן לעיל, אלא שבענייןנו לא הועלה ולא בוססה כל עילה כזו. אכן, עיון בפרוטוקול עדויות מנהל האחזקה והשכנה אינם מעלה כל קושי בהתרת פרסום. שני עדים אלה לא מסרו עדות בעלת תוכן רגש מבחינתם הם או מבחינת מעורבים אחרים. מנהל האחזקה מסר עדות באשר למבנה חדר הכהן והגישה אליו, ובאשר למסירת קבצי הצילום של מצלמות האבטחה של הבניין לחוקרת המשטרה. ואילו השכנה העידה לגבי המועד ופרק הזמן בהם שהתהה בחדר הכהן בעת שנאשם והפערתו שהוא בו, ולגביו מועד יציאתה מחדר הכהן. בשים לב לתוכן זה של העדויות אני רואה כאמור כל מניעה להטיר פרסום ללא פרסום שם של העדים, כפי שהסבירה חדשות 10.

ג. עדות האם

23. בעין זה אני סבור, כמו בית המשפט המחויז, כי אין מקום להטיר את פרסום עדות האם, וזאת לשם הגנת פרטיותה ופרטיות בנה הפעוט ובשים לב לאינטראס הציבורי החשוב שלא להרטיע מתלוננות בעיריות מן מפני הגשת תלונה ומסירת עדות מחשש לחשיפה. המתלוננת בעניינו (אם הפעוט) גם מתנגדת נחרצות לפרסום עדותה, וזאת בגין מקרה שנדון בעין פלונית עליו ביקשה חדשות 10 להסתמך.

24. החלטת בית המשפט המחויז בעניינו בדבר סגירת הדילתיים נועדה להגנת פרטיותם וצנעת חייהם של הקטין ואמו, אשר הייתה המתלוננת בפרשה זו. אכן, עיון בעדותה של האם מעלה כי חשיפת העדות תהא קרוכה בפגיעה משמעותית בפרטיות הקטין ואמו. העדות, אשר הייתה טעונה וסוערת, כוללת פירוט בדבר הקשר שקיימה עם הנאשם למנ ראייתו ועד ליום האירוע, וכן בדבר תגובת הבן וסבו ותגובתה ורגשותיה שלה ביום האירוע ולאחריו ועד.

25. מעבר לאינטראס האישי של האם והפעוט, קיים כאמור אינטראס ציבורי ראשון מעלה להימנע מהשיפת עדות האם, וזאת כדי לעודד נגעי עבירות מן להגיש תלונה ולמסור עדות שלא חשש לחשיפה. זהו אינטראס ציבורי ברור ומובהק שקשה להפריז בחשיבותו, החורג מתחום עניינה של מתלוננת ספציפית.

ביסוד האינטראס הציבורי בעדוד נגעי עבירות מן להגיש תלונה ולהuid מצוי האינטראס של הגנת נגעי העבירה עצמן, כמו גם האינטראס של הגנת הציבור כלו מפני עברייני מין ויצירת סביבת חיים וסביבה העבודה הנקיים מגעה וניצול מינימום. הצורך בעידוד נגעי עבירות מן להתלונן ולהuid נובע בין היתר מה הצורך של נגע העבירה להתגבר על רגשות בושה ורגשות אשם, וכן עלعقبות אישיות, ולעתים גם על טאבו חברתי בחשיפת מעשים כאלה. כמו כן, מסירת תלונה במשטרת ועדות בבית משפט בדבר עבירהiminimin מein ein כרוכה בחשיפה אינטימית ורגשית קשה בחקירה ובעדות ובצורך להתמודד עם תהליך משפטי קשה, ארוך ולרוב גם כאוב. אם מתלוננות או מתלוננים פוטנציאליים יחששו כי עדותם בבית המשפט תפוזם וסיפורם הקשה והפרטוי יווודע ברבים ויהפוך לנחלה הכליל, הם עלולים להירגע מהגשת התלונה או ממשיר עדות חופשית ומלאה בבית המשפט. הסתרת שם המתלונן (או המתלוון) והפרטים המזהים אמנים מקהה מעט את החשש אך אין בה די למנוע רתיעה זו, משום שהמעגל המכיר את המתלוננת ומודע לאירוע שעבירה יחשף לפרטים נוספים מעבר לאלה שבחירה למסור לו, ומכאן הדרך קצרה, בדיון של רשות חברותות ודרכי תקשורת המונים

אחרות, להרחבת המעהל. אם לא ננסוך בפגיעה עבירה פוטנציאלים ביחסן שעדותם לא תיחשף, הם לא יכולים לחוש חופשיים להגיש תלונותם ולפרוש את מלאו הסיפור ופרטיו לפני בית המשפט, ובכך יפגעו התייחסות היסודית של אכיפת החוק וההגנה על הנפגעים הكونקרטיים והציבור כולם מפני עברייני מין.

26. לכן, גם מקום שמלוננות התרבותינה בתקשות, אין לראות בכך עילה להתרת פרסום עדותה, שכן לא הרי ראיון מבוקר אותה יכול המרואין להגביל ולהתנות בתנאים ובנסיבות שונים, כהרי עדות וחקירה נגידת בה מחויב העד להעיד ולהסביר לשאלות קשות, גם אם אינם רוצח בך. יתרה מזו, לדעתינו גם מקום שנפגע עבירה מין אינם מתנגד לחשיפת עדותן, לא יהא בכך כלל די כדי להצדיק את החשיפה, ועל בית המשפט לבחון את האיזון הכללי של הדברים, וזאת בשל החשש להשפעה של החשיפה על כלל ציבור נפגעי העבירה. פרסום חקירה או עדות של מalonנות או מalonון בעבירות מין, גם אם בהסתממתם, עלול להגביר את החשש והرتיעה של נפגעי עבירות מין להתלוון ולהעיד, שכן הם לא בהכרח מודעים לכך שהפרסום היה בהסכמה ומה הרקע לאותה הסכמה, והרושם והתחששה הכלליים שייצרו הם של העדר חיסיון על תלונות ועדויות נפגעי עבירות מין.

27. החברה הישראלית מציה בעיצומו של תהליך קשה וכואב של מאבק בתופעות של עבירות מין והטרדות מיניות, ועидוד נפגעי עבירה לחשוף את הפגיעה בהם למורות הקשיים הכרוכים בכך. תופעות אלה - של הטרדות מיניות וUBEIROT MİN, בעיקר עבירות מין במשפחה - נשמרו בסוד ולא הגיעו לטיפול רשמי האכיפה בהעדר תלונות של נפגעי העבירה. בעשור האחרון קיימת מוגמה קבועה של עלייה בשיעור החשיפה של עבירות אלה, לרבות בצלברים וקהילות שב吃过 נמנעו לחלוון מפניה לרשויות האכיפה. זהו תהליך בעל חשיבות חברתית עצומה, שמוטל על כולנו לתמוך ולסייע בקיומו וביעודו. כנזרת מכך, יש לתת, בשלב זה לפחות, מעמד בכורה לאינטראצייה זה על פני שיקולים אחרים.

28. ראוי לציין, כי ההכרה במאפיינים המיוחדים של עבירות המין ובਮורכבות העדות בעניין משתקפת בחקיקה בשורה של הסדרים חוקיים. נוסף על הוראת סעיף 68(ב) לחוק, המאפשרת כאמור לקים את הדיון בדلتים סגורות להגנת מalonון בעבירות מין, ניתן להצביע בין היתר על הוראות חוק לתיקון סדרי הדיון (חקירת עדים), תש"ח-1957 המגבילות את חקירת נפגע בעבירות מין בעין עברו המיני, וכן מסמיכות את בית המשפט להתיר לו להעיד שלא בנסיבות הנאשם (סעיף 2ב). כן נזכיר את סעיפים 13-15 לחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001 הקובעים מגבלות על חקירת נפגע בעין עברו המיני, וכן זכות לנוכחות מלאה בחקירה במשטרת ובדין בבית המשפט. גם בתי המשפט הכוו בייחודיות התנהוגותם של נפגעי עבירות מין לעניין כבישת עדותם ובחינת מהימנות עדותם, זאת מתוך הכרה בכך שקורבנות עבירות מין עוברים לעיתים קרובות חוויה טראומטית ומתקשים למסור עדות מלאה וסדורה אחר הטראותיהם (ראו מבין רבים: ע"פ 3372/11 קצב נ' מדינת ישראל, פסקה 128 (10.11.2011); ע"פ 8886/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 37 ואילך (15.3.2016); ע"פ 5938/00 אחולאי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(3) 873, 888 (2001)). על רקע מאפיינים אלה (ועוד נוספים) אף הודגה בפסקה החשובות המיוחדת להתרשםתה הבלתי אמצעית של הערכאה הדינית מעדותם של קורבן העבירה וצמצום התערבותם ערכאת הערעור בקביעותיה (ע"פ 5633/12 נימן נ' מדינת ישראל (10.7.2013)).

הסמכתה לקים את הדיון בעבירות מין בדلتים סגורות, תכליתה לאפשר למalonנות למסור עדות חופשית ומלאה בעין החוויה האינטימית והטרואומטית שחוויתה, על מנת להעמיד לערכאה הדינית תמונה ראויית מיטבית להכרעה. רבות כבר נכתב על הצורך לפרוש את הגנת בית המשפט על המalonנות בעבירות מין במהלך ההליך הפלילי ובפרט במסירת עדותן (ענין חדשות 10, פסקה 12). הקשיים המשמעותיים הכרוכים בהגשת תלונה בעבירות מין ידועים

ומוכרים, והעדות בבית המשפט היא לרוב שיאו של קושי זה. במצב דברים זה יש לנתקו ממנה זוירותה מהמצבת קושי נוספת בדרכם של נפגעי עבירות מין.

29. אלה דבריו הנוקבים והנכחים של השופט מ' חשיין המנוח בפסק דין ברע"פ 5877/99 יאנוס נ' מ"י פ"ד נת(2) 97 (2005), עת דחה בקשה להתר פורסום שמותהן של מתלווננות, אף שהנאשם זוכה מהעבירות שייחסו לו, וזאת מפאת האינטראס הציבורי הכללי שלא להרטיע מתלווננות-בכוח מהגיש תלונתן:

"20. ... מטעמים שבצנעה, בבושה וברצון לשמור על הפרטיות - אלו תוכנות מולדות באדם - תתקשה אישת העיר בבית-משפט בפומבי על עבירה מיון שבוצעה בגופה או שהיתה קורבן לה בכל דרך אחרת, ובזנעה ובושה אלו יכול שתבאה אותה שלא להتلונן על אותן עבירות שמא יהא עליה לחשוף בפומבי את המעשים. היעדר תלונה על מעשים שנעשו פגע, למוטר לומר, בעניינו של הכלל, וסיגרת דלותות בית-המשפט לעת הדיון המשפטית באהה להבטיח מראש כי אישת תלונן במקום שראוי כי תטלונן..."

25. ... מתלווננת על עבירה מיון נזקקת להגנת החברה שמא תיפגע במהלך ההליך המשפטי פגיעה על פגעה שנפגעה בה לעת ביצועה של העבירה. עצם הגשתה של תלונה שעוניינה עבירות מיון, ובעקבותיה - חקירות משטרת ועדות בבית- המשפט, כל אלה מהווים ניסיון קשה למતלווננות. הגשת תלונה וכל הבא לאחריה כרוכים בנסיבות להחשף ולשhaft זרים בתוצאות של פגעה וכאב, יש בה אף מעין-היתר לרשותות החוקה ולבית-המשפט לחדור אל תחומי פרטיותה של המתלווננת. לעיתים מדים ניסיון כאב וקשה זה ל"אונס שני", והניסיון מלמד כי יש שמתלווננת קורסת על דוכן העדים. בהגשתה של תלונה אפוא נוטלת מתלווננת על עצמה סיכון לא קטן של פגעה נפשית, ולא אחת עדים אנו לרגשי נוחם שחשפה מתלווננת על עצם הגשת התalonna ולנטיתה להאשים את עצמה במעשה שנעשה. ועוד אין לא דיברנו בלחצים הייצונים שמתלווננת עלולה לעמוד בהם, בייחוד בעבירות מיון במשפחה, לאפשרות של נידי משפחה ועוד מרעין בישן שקשה לעמוד בהם. ובמקום שמדובר הוא בתalonna על ביצועה של עבירה מיון במקום העבודה, נוטלת המתלווננת על עצמה סיכון קשה הן מבחינה חברתית הן מבחינה מעמדה בעבודה.

26. כך היא הגנת המיקרו מזוינת ראותה של המתלווננת הספציפית, וכן היא הגנת המאקרו מזוינת ראותה של החברה. חובה היא המוטלת על החברה ועל רשותות המדינה להגן על מתלווננות בעבירות מיון, ומתוך שיודעים אנו כי אישת שהייתה קורבן לעבירה מיון לא תמהר להסיגר את שעבר עליה - על כך עמדנו בדברינו לעיל - חותבת-יתר היא המוטלת על הרשות לא אך לטפלelialities וברגשות בתלווננות שהוגשו, אלא להוסיף ולעשות מעשה - לעשות את כל הנitin - כדי לעודד הגשתן של תלונות שעוניין בעבירות מיון. אכן, הרשותות נשאות בחובה להגן על הציבור מפני ערביini מיון. חובה זו מכתיבה מלאיה שאיפה כי מתלווננות רבות ככל הנitin תבנה את דבריה לפני הרשותות - שכן אחרית תתקשינה הרשותות במילוי חובתן - ולהגשמת שאיפה זו שומה עליו על הרשותות לעודד הגשתן של תלונות. אחד האמצעים החשובים ביותר לעידוד הגשתן של תלונות יהיה בניסיכת ביטחון במתלווננת-בכוח כי הגשתה של תלונה לא תפגע בה".

30. נוכח כל המקובץ אני סבור כי ככל יש להותר את החיסין על עדות מתלווננת בעבירות מיון, אשר נשמעה בדلتיהם סגורות, גם לאחר סיום המשפט ולא להתר את פרסוםיה.

МОובן, כי לככל זה יתכו חרים מקום שיש טעם קוונקרטי מיוחד בחשיפת עדות המתלווננת אשר בכוחו לגבור על האינטראסים האישיים והכלכליים שביסוד חיסוי העדות כמפורט לעיל. לא זה המקירה שלפנינו. בנסיבות העניין דן לא קמה הצדקה לחרוג מן הכלל האמור. חדשות 10, המבקשת לשדר תכנית תחקיר בעניין ההליך הפלילי שנוהל נגד חדאד,

הצביעה על האינטראס שהציבור יחוּשׁ לפרטוי ההליך בו הורשע אדם בעבירה פלילתית חמורה ונגזרו עליו 17 שנות מאסר ולבסוף זוכה בערעור לאחר שריצה כמה שנים מאסר בכלל. כן הצביעה על החשיבות לחושׁ בפני הציבור את הכללים בחקירת המשטרה והשלכותיהם על ההליך. אלה אכן אינטראסים חשובים, וכןן אני אף להניח כי יש באיסור הפרטום על עדות האם משומם מגבלה מסוימת על החקירה, אך אין גם להפריז במגבלה זו. בענין דין מודבר במילוי שהורשע בערכאה ראשונה אך זוכה - ברוב דעות מחמת הספק - בבית המשפט העליון. פסקין דין מנומקים ומפורטים מאוד (פסקין דין בבית משפט זה מחזק קרוב לו - 150 עמודים). פסקין דין כוללים תיאור מפורט של העובדות והעדויות, כולל עדות האם, כמו גם הנמקה מפורטת. מדובר בתיק של ראיות נסיבתיות, כאשר הן ההרשעה בערכאה ראשונה והן היזקיי בבית משפט זה, מבוססים בעיקר על ניתוח הריאות הנسبתיות, ולא על עדות זו או אחרת, וכל שיש בעדות האם שנדרש לצרכי הרשעה או היזקיי פורט מילא בפסקין דין. בנסיבות אלה אין לומר כי יש בחישון על עדות האם כדי לפגוע בחקירה, ובוואדי שלא במידה המצדיקה התרת פרסום עדותה.

31. אשר על כן אני סבור כי אין להיענות לבקשה לפרסום את עדות אמה הפועט בנסיבות דין. אוסיף גם, כי חזקה על חדשות 10 שתפעל להציג תמונה מאוזנת ושלמה בחקירה שתערוך, על אף חוסר האיזון עקב התרת פרסום עדות הנאשם ואי התרת פרסום עדות האם, לרבות על דרך פניה לאם לקבלת תגובתה כמתחייב טרם שידור התכנית (השווי עני חברת החדשנות הישראלית, פסקאות 43-42).

ד. קלטות השמע

32. חדשות 10 ביקשה כאמור לקבל ולפרסום את קלטות השמע של העדויות שפרסומן הותר על מנת שתוכל לכלול בחקירה קטיעי הקלטות של העדים בקהלם הם. דין הבקשה להידחות. לדעתינו, מקום שיש הצדקה להסיר חסינותן בדلتיהם סגורות, ככל ויש להסתפק במסירה של פרוטוקול כתוב של עדות במשפט, ורק במקרים חריגים תקום הצדקה לפרסום גם של קלטות השמע של העדות.

33. אין חולק כי לתקשותה תפקיד חברותי חשוב בסיקור הליכים משפטיים לשם הגשת זכות הציבור לדעת וזכותו לבקר את פעולות הרשות השופטת. אני מודיע גם לכך שלפרסום עדות בקהלו של העד עצמו עשוי להיות לעיתים ערך מוסף תקשורתי, אף כי לרוב מדובר בעדים שאינם מוכרים הציבור ולכורה קריית קטיעי עדותם הרלבנטיים על ידי קריין-שחקן עשויה להפיק תוצאה דומה. אך מכל מקום, אל מול השיקול התקשורתי האמור עומדים אינטראסים ציבוריים כבדי משקל.

מעמד מסירת עדות והחקירה הנגדית על העדויות הם מעמידים מרגשים, טעונים ורויי מתח עברו מתלוננים ועודים בכלל, ובעבירות מין בפרט. פתיחה רחבה לפרסום קלטות השמע המתעדות את דיווני בית המשפט עלולה להרתיע את נפגעי עבירה מהגשת תלונה ומתן עדות בבית המשפט, וכל שנאמר לעיל לעניין מסירת עדותם שבכתב של מתלוננים חל במשנה-תוקף ביחס לтиיעוד הקולי של העדויות. כמו כן, הקלטה לשם פרסום של עדות עלולה להשפיע גם על אופן ותוכן עדותם, ומילא תיפגע התק竊ת של מסירת עדות חופשית ואوتנטית. לפיכך פרסום קלטות השמע עלול לפגוע באינטראס הציבור בהגשת תלונות בעבירות מין כמו גם לכרטיס במייצוי הבירור העובדתי-משפטי ולגרוע מן התשתיות הדרישה לבית המשפט לחקור האמת.

34. מבחינת הגשמה של תכליות זכות הציבור לדעת וביקורת פעולות הרשות השופטת, ובכלל זה ביסוס תחקיר עמוד 11

עיתונאי, די ככל בפרסום הפרוטוקול הכתוב. לרוב הערך המוסף בשימוש בהקלות אינו במהות הדברים אלא באפקט הדרמטי של השמעת הדברים בקולו של העד עצמו. החלופה לכך אינה בהכרח בהקרנת שקויפית עם הטקסט אלא כאמור ניתן להשמע את הדברים בעורת קריין-שחקן. איני מקל ראש גם בירור זה אלא שהוא אינו שקול בדרך כלל לאינטנסים הנוגדים כאמור של עידוד נפגעי עבירה להגשת תלונה, אינטנס הציבור בעדויות חופשיות ומלאות, והגנת הפרטיות של נפגעי עבירה יותר העדים לפרטיות, ובעיקר כאשר עסקין במשפט על עבירות מין.

35. במרקם בעלי נסיבות מיוחדות - כגון מקום שמדובר בעדות של איש ציבור ובנסיבות העניין קיימים אינטנס ציבורי להשמעתה בקולו הוא, או מקום שישנו קטע קונקרטי בעדות לגבי יש חשיבות מיוחדת לתיעוד השמע לעומת הפרוטוקול הכתוב - שיש בהם כדי לגבור באיזון האינטנסים האמור, ניתן יהיה לשקל קונקרטי יותר לפרסום התיעוד הקולי של העדות או חלקים ממנה בהתאם לנסיבות. אך נקודת המוצא היא שאין דין היתר לפרסום הפרוטוקול הכתוב של עדות כדי דין היתר לפרסום התיעוד הקולי של העדות.

36. סוגיה זו בהיבטה הכללי נבחנה, כזכור לעיל, על ידי הוועדה לבחינת הפתיחה של בתי המשפט בישראל לתקשות אלקטטרונית. הוועדה - אשר בראשה עמדה השופטת ד' ביניש, ובין חבריה נמנו גורמים ממיערכות המשפט השונות ואנשי אקדמיה ותקשות - הגישה דין וחשבון ב- 2004, לאחר שמעה עדותיהם של גורמים שונים ובחנה את המצב במדינות אחרות. דו"ח הוועדה סוקר את מכלול השיקולים بعد ונגד, וכן את ההסדרים הנוגדים בעולם בתחום זה. הוועדה עמדה בין היתר על השפעות פתיחת דינו בית המשפט לסייע תקשורת (קול או חזות) על התנהלות העדים בנסיבות עדותם, כמו גם השלכות דומות על התנהלות בעלי הדין ובאי כוחם ואף על השופטים, עד כדי חשש לפגיעה בטוהר ההליך השיפוטי. חששות אלה הביאו את הוועדה להמליץ שלא לפתח את דינו בבית המשפט לסייע אלקטרוני ולסתוף באימוץ הסדר ניסיוני זהיר ומוגבל בזמן לסייע של דין בית המשפט העליון בשbetaו כבית משפט גבוה במיוחד (בג"ץ) בלבד. וכך נאמר בין היתר בדו"ח הוועדה לגבי ההשלכות של סיור אלקטרוני בבית המשפט בכלל, ועל עדים ובעל דין בפרט:

"79. בתמצית נציגי, כי החשש המרכזי הוא מכך שהסיור האלקטרוני יחשוף את ההליך השיפוטי להשפעות חיצונית זרות ושפיע לרעה על אופן התנהלות הדיונים ועל התנהגותם של המשתתפים בהם. כל אלה יעמידו בסכנה את הגיננות של הליי המשפט, את טוהר ההליך השיפוטי ואת העצמאות השיפוטית. שנית, הטענה היא כי סיור אלקטרוני של הליי משפט יעכז מעבר לנדרש את הפגיעה בכבודם ובפרטיהם של המשתתפים בהליך השיפוטי... שלישי, שידורים קצריים וסלקיים של הליי משפט בתקשות האלקטרונית עלולים להעביר לציבור מידע חלק ומטעה לגביהם. זאת ועוד, הסיור האלקטרוני עלול ליצור אוירה של 'קרקס' תקשורת שנועד לבידור הציבור. כל אלה יפגעו במעמדו של בית המשפט ובאמון הציבור בו..."

...

90. ... הסיור האלקטרוני עלול להעצים את הפגיעה בפרטיהם של עדים. החשש הוא, כי עקב קר "ירתעו עדים ממשיר עדות בפני בית המשפט בנוכחותן של מצלמות טלוויזיה..."

שנית, יש הטוענים כי מטלוננים פוטנציאליים ימנעו מהגשת תלונות במשטרה בגין עבירות שבוצעו בהם או בגין עבירות שהיו עדים לביצוען, פן יצטרכו להעיד על כך בבית המשפט בפני מצלמות טלוויזיה. רתיעתם של מטלוננים פוטנציאליים מהגשת תלונות במשטרה עלולה לפגוע באינטנס המשותף לפרט ולחברה באכיפה החוק.

שלישית, החשש הוא כי נוכחותה של תקשורת אלקטרוני באולם בית המשפט תגרום לעדים להיות מתחים וטרודים מהדרך בה תיחס עדותם לעניין הצביע, באופן שישיח את דעתם ממשירת העדות... יתרה מזאת; נוכחותה של תקשורת אלקטרוני באולם בית המשפט עלולה לגרום לעד לשנות מותן עדותו. כך למשל עלול העד למסור עדות דрамטית יותר אל מול מצלמות הטלוויזיה או לסרב לחזור על תוכן העדות שמסר בחקירת המשטרה..."

לעון נוסף בסוגיה של השפעות סיקור תקשורת של דין בבית המשפט, לרבות השלכות על טוהר ההליך השיפוטי והחשש להשפעה על כל המעורבים בהליך השיפוטי, ראו א' רbid "הצעה לסדר 10 - סיקור אודיו-ויזואלי של בית המשפט בישראל", המכון הישראלי לדמוקרטיה (2016), ובעיקר בעמ' 38-32 שם, להלן: רbid).

37. נוכח מכלול השיקולים האמורים לא הונג בישראל סיקור אודיו-ויזואלי של דין בבית המשפט. כן ראוי לציין כי גם במדיניות שהתייר סיקור אודיו-ויזואלי של דין, הדבר הוגבל בדרך כלל להליכים בערכאות ערעור, ולא בערכאות דין-ונotr השוממות עדים (ראו סקירה השוואתית בדו"ח הוועדה הציבורית בעמ' 62-68, ואצל רbid, בעמ' 46-62).

38. ראוי גם להזכיר כי הקלטה של עדויות בבית המשפט אינה מתבצעת לתקלิต של הגשות זכות הציבור לדעת, אלא ככל עוזר לבית המשפט (והצדדים) בניהול ההליך השיפוטי. סעיף 86ב לחוק בית המשפט אף מוסיף ומורה, כי מקום שהדין הוקלט לביקשת אחד הצדדים בתיק, תיוותר ההקלטה בידי בית המשפט. הטעם לכך הובהר בדברי ההסבר לסעיף זה בהצעת החוק לאמור:

"...הקלטה של הדיון תישמר בידי בית המשפט ולא תיוותר לשימושו החופשי של הצד שמימן אותה, כדי למנוע פגיעה אפשרית בצדדים ובעדים שהוקלטו - פגעה שעולה להיות קשה מפרסום הדברים בפרוטוקול כתוב." (הצעת חוק בית המשפט (תיקון מס' 50)(פרוטוקול הדיון) התשס"ח-2008, ה"ח הכנסת 216, עמ' 233).

اذcir לעין זה גם את הוראת סעיף 70(ב) לחוק בית המשפט האוסרת צילום באולם בית משפט ופרסום צילום זהה אלא בראשות בית המשפט. גם התיעוד החזותי או הקול של חקירות תכליתו להגביר את הפיקוח על עובדת החוקרים ולאפשר התרשםות ישירה מן העדויות, כגון לצרכי "משפט זוטא", והוא לא נועד לשמש לסקור תקשורת. המחוקק אף שיקף ברורות הסתייגותו מפרסום תיעוד חזותי או קול של חקירה על ידי קביעת איסור פלילי על פרסום זהה ללא רשות בית המשפט שבצדו עונש של שנת מאסר (סעיף 13 לחוק חקירת חדשים).

39. על רקע כל האמור, אין רואה מקום להענות לבקשת להתר את פרסום של קלטות השמע של העדויות אשר הותר לפרסם את הפרוטוקול הכתוב שלהן.

ה. מנגן ביצוע

40. המדינה בקשה בערעורה כי יקבע "מנגן ביצוע" קיימת אי-הפרה של הסיגים שנקבעו ביחס לפרוטוקולים שפרסוםם הותר, הינו - מניעת פרסום כל פרט שיביא לזיהויו של הנאשם או בני משפחתו ופגעה בפרטיות האם. המדינה חששת כי ללא קביעת מנגן כאמור, קיימת אפשרות כי פרטים כאלה יפורסםו, ولو בשוגג, ולא ניתן יהיה

لتunken את הנזק. המדינה מבקשת כי יוטל עליה לבדוק את הפרוטוקולים ולהשחרר את הקטעים שמחיקתם מתחייבת לדעתה מהחלטת בית המשפט, תוך הסתרת תוכן הקטעים גם חדשות 10 (בידי חדוד מצוים זה מכבר הפרוטוקולים המלאים). חדשות 10 מתנגדת לבקשת זו. לדבריה, חזקה עליה שתפעל כדין ולא תפר את איסור הפרסום, ולשם כן איןנו נדרש "מנגנון ביצוע"

41. סעיף 7(א) לחוק בית המשפט אוסר כאמור על פרסום דיוונים שהתקיימו בדילתיים סגורות אלא ברשות בית המשפט. החוק אינו קובע הוראות באשר להפעלת שיקול דעתו של בית המשפט, או הוראות אחרות הכרוכות בכך. לעומת זאת, תקנות בתם המשפט ובתי הדין לעובודה (עיוון בתיקים), תשס"ג-2003 (להלן: "תקנות העיוון") קובעות כי כאשר בית המשפט שוקל בקשה לעיוון בחומר בתיק בית המשפט "יתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לעניינו בתיק של המבקש, לעניינם של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיוון, וכן לסבירות הקצאת המשאים הנדרשת לשם הייענות לבקשתה (תקנה 4(ד)). בהמשך לכך מורה תקנה 4(ו), כי בית המשפט רשאי "לקבוע בהחלטתו כל תנאי או הסדר הדורשים כדי לאזן בין הצורך בעיוון הפגיעה אשר עלולה להיגרם לבעלי הדין או לצד שלישי בשל העיוון, לרבות השמתת פרטים, הגבלת מספר המיעינים ונקיות אמורים למניעת זיהויים של בעלי דין או אנשים אחרים...". ראו הסדרים דומים בסעיף 7(ז) לחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001, וכן בסעיף 11 לחוק חופש המידע, תשנ"ח-1998.

42. בעניינו, מבלי לקבע מסמורות בדבר הצורך בקיומו של "מנגנון ביצוע" כל אימת שבית המשפט קובע סיגים לפרסום עדויות ובאשר מריכיבו, אני סבור כי לאור העובדה שאין מדובר במסמכים שנוצרו בידי המדינה בלבד, וכן רישיונות המקהלה מאידך, יש במקורה דין לנוכח笪הלו: המדינה תסמן ("לא בהשראה") על גבי פרוטוקולי העדויות שהותרו לפרסום את הקטעים שלדעתה יש להימנע מחשיפתם בהתאם לסיגים שנקבעו ותעבירם לח chapter 10, זאת בתוך 7 ימים מיום מתן פסק דיןינו זה; והאחרונה תודיע למדינה - פרסום פרסום - אם יש קטעים מסוימים שחישווים אינו מקובל עליה. במקרה זהה, ככל שהצדדים לא יצליחו לישב את המחלוקת בהסכמה, תוכל המדינה לנ��וט בהליך להבאת המחלוקת להכרעת בית משפט קמא.

43. סוף דבר: אציג לחבריי כי קיבל את שני הערעורים, באופן חלקי,笪הלו:

- א. פרסום פרוטוקול עדות חדוד יסואג בכך שלא יחשפו פרטים הפוגעים בפרטיות האם;
- ב. יותר פרסום פרוטוקול העדויות של מנהל האחזקה והשכנה, ללא חשיפת שמם;
- ג. לא יותר פרסום עדותה של אם הפעוט (המתלוננת);
- ד. לא יותר פרסום קלטות השמע המתעדות את העדויות;
- ה. מנגנון ביצוע - כמפורט בפסקה 42 לעיל.

השופט ס' ג' ובראך:

אני מסכימים.

ש | פ | ט

השופט י' עמיית:

אני מסכימים.

ש | פ | ט

הוחלט כאמור בפסק דיןו של השופט מ' מזוז.

ניתן היום, ה' בשבט התשע"ז (1.2.2017).

ש | פ | ט

ש | פ | ט

ש | פ | ט